

TIESAS SPRIEDUMS (trešā palāta)

2010. gada 29. aprīlī*

Lieta C-230/08

par lūgumu sniegt prejudiciālu nolēmumu atbilstoši EKL 234. pantam, ko *Østre Landsret* (Dānija) iesniedza ar lēmumu, kas pieņemts 2008. gada 20. maijā un kas Tiesā reģistrēts 2008. gada 28. maijā, tiesvedībā

Dansk Transport og Logistik

pret

Skatteministeriet.

TIESA (trešā palāta)

šādā sastāvā: otrās palātas priekšsēdētājs, kurš pilda trešās palātas priekšsēdētāja pienākumus, H. N. Kunja Rodrigess [*J. N. Cunha Rodrigues*], tiesneši A. Ross [*A. Rosas*], U. Lehmušs [*U. Lohmus*] (referents), A. O'Kifs [*A. Ó Caoimh*] un A. Arabadžijevs [*A. Arabadjiev*],

* Tiesvedības valoda — dāņu.

ģenerālvokāte V. Trstenjaka [*V. Trstenjak*],
sekretāre S. Stremholma [*C. Strömholm*], administratore,

ņemot vērā rakstveida procesu un 2009. gada 13. maija tiesas sēdi,

ņemot vērā apsvērumus, ko sniedza:

— *Dansk Transport og Logistik* vārdā — K. Alsē [*C. Alsøe*], *advokat*,

— Dānijas valdības vārdā — R. Holdgords [*R. Holdgaard*], pārstāvis, kam palīdz
P. Bīrings [*P. Biering*], *advokat*,

— Itālijas valdības vārdā — Dž. Palmjēri [*G. Palmieri*], pārstāve, kurai palīdz
Dž. Albencio [*G. Albenzio*], *avvocato dello Stato*,

— Nīderlandes valdības vārdā — K. Viselsa [*C. Wissels*] un M. de Hrāfe [*M. de Grave*],
pārstāvji,

— Eiropas Kopienų Komisijas vārdā — S. Šēnbergs [*S. Schonberg*] un L. Bujona
[*L. Bouyon*], pārstāvji,

noklausījusies ģenerālvokātes secinājumus 2009. gada 3. septembra tiesas sēdē,

pasludina šo spriedumu.

Spriedums

- 1 Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu attiecas uz to, kā interpretēt Padomes 1992. gada 12. oktobra Regulas (EEK) Nr. 2913/92 par Kopienas Muitas kodeksa izveidi (OV L 302, 1. lpp.), kas grozīta ar Eiropas Parlamenta un Padomes 1999. gada 13. aprīļa Regulu (EK) Nr. 955/1999 (OV L 119, 1. lpp.; turpmāk tekstā — “Muitas kodekss”), Komisijas 1993. gada 2. jūlija Regulas (EEK) Nr. 2454/93, ar ko nosaka īstenošanas noteikumus Regulai Nr. 2913/92 (OV L 253, 1. lpp.), kas grozīta ar Komisijas 1999. gada 28. jūlija Regulu (EK) Nr. 1662/1999 (OV L 197, 25. lpp.; turpmāk tekstā — “Īstenošanas regula”), Padomes 1992. gada 25. februāra Direktīvas 92/12/EEK par vispārēju režīmu akcīzes precēm un par šādu preču glabāšanu, apriti un uzraudzību (OV L 76, 1. lpp.), kas grozīta ar Padomes 1996. gada 30. decembra Direktīvu 96/99/EK (OV 1997, L 8, 12. lpp.; turpmāk tekstā — “Direktīva par akcīzes nodokli”), un Padomes 1977. gada 17. maija Sestās direktīvas 77/388/EEK par to, kā saskaņojami dalībvalstu tiesību akti par apgrozījuma nodokļiem — Kopēja pievienotās vērtības nodokļu sistēma: vienota aprēķinu bāze (OV L 145, 1. lpp.), kas grozīta ar Padomes 1999. gada 22. oktobra Direktīvu 1999/85/EK (OV L 277, 34. lpp.; turpmāk tekstā — “Sestā direktīva”) noteikumus.

- 2 Šis lūgums ir iesniegts tiesvedībā starp *Dansk Transport og Logistik* (turpmāk tekstā — “DTL”) un *Skatteministeriet* (Dānijas Nodokļu un akcīzes nodokļu ministrija) par Dānijas muitas un finanšu iestāžu pieprasīto muitas nodokļa, akcīzes nodokļa un pievienotās vērtības nodokļa (turpmāk tekstā — “PVN”) piemērošanu cigaretēm TIR pārvadājumu ietvaros, attiecībā uz kuriem DTL bija izsniegusi TIR karnetes un sniegusi galvojumu.

Atbilstošās tiesību normas

TIR tranzītam piemērojamās normas

- 3 Muitas Konvencija par starptautiskajiem preču pārvadājumiem, izmantojot TIR karneņi (turpmāk tekstā — “TIR konvencija”), kas parakstīta 1975. gada 14. novembrī Ženēvā, Kopienas vārdā ir apstiprināta ar Padomes 1978. gada 25. jūlija Regulu (EEK) Nr. 2112/78 (OV L 252, 1. lpp.). Šī konvencija attiecinā uz Kopienas stājās spēkā 1983. gada 20. jūnijā (OV L 31, 13. lpp.).
- 4 TIR konvencijas 4. pantā ir paredzēts, ka “par precēm, kuras pārvadā saskaņā ar TIR procedūru, muitas iestādēs ceļā nav jāmaksā un jāiesniedz ievadmuitas vai izvedmuitas nodokļi un citi maksājumi”.
- 5 Šīs konvencijas 5. panta redakcija ir šāda:

“1. Preces, kuras saskaņā ar TIR procedūru pārvadā aizzīmogotos autotransporta līdzekļos, sakabinātos transportlīdzekļos vai konteineros, parasti muitas iestādēs ceļā nepārbauda.

2. Tomēr, lai nepieļautu ļaunprātīgu izmantošanu, muitas iestādes izņēmuma gadījumos, jo īpaši, ja ir aizdomas par pārkāpumu, šādās iestādēs veic preču pārbaudi.”

- 6 TIR konvencijas 6. panta 1. punktā ir noteikts, ka “katra [jebkura] Līgumslēdzēja puse, ievērojot tās noteiktos nosacījumus un galvojumus, var atļaut iestādēm izdot TIR karnetes, vai nu tieši, vai ar atbilstošo iestāžu starpniecību, un būt galvotāja [sniegt galvojumu]”.
- 7 TIR konvencijas 37. pantā ir noteikts, ka, “ja nav iespējams noteikt, kurā teritorijā pārkāpums ir veikts, uzskata, ka tas ir noticis tās Līgumslēdzējas puses teritorijā, kur tas ir konstatēts”.

Kopienu tiesiskais regulējums

Muitas tiesiskais regulējums

- 8 Saskaņā ar Muitas kodeksa 4. panta 16. punkta c) apakšpunktu muitas procedūra ietver tostarp glabāšanu muitas noliktavā.
- 9 Šī paša kodeksa 84. panta 1. punkta a) apakšpunktā, kas ietverts 3. iedaļas, kura attiecas uz neuzlikšanas režīmu un muitas procedūrām ar saimniecisku nozīmi, A sadaļā ar virsrakstu “Vairākām procedūrām kopīgi noteikumi”, tostarp ir paredzēts,

ka “[85.–90. pantā] ar jēdzienu “procedūra” [“neuzlikšanas režīms”] jāsaprot [tāds] ārpuskopienas precēm piemērojamais režīm[s kā] glabāšana muitas noliktavā”.

10 Muitas kodeksa 98. pantā ir noteikts:

“1. Procedūra glabāšanai muitas noliktavā ļauj muit as noliktavās glabāt:

a) ārpuskopienas preces, nepiemērojot tām ievadmuitas nodokļus un citus maksājumus vai tirdzniecības politikas pasākumus;

[..]

2. Muitas noliktava nozīmē jebkuru muitas dienestu atļautu un šo dienestu uzraudzībā esošu vietu, kur preces var glabāt noteiktajā kārtībā.

[..”

11 Minētā kodeksa 202. pantā ir noteikts:

“1. Ievedmuitas parāds rodas:

- a) pretlikumīgi Kopienas muitas teritorijā ievēdot ar ievēdmuitas nodokli apliekamās preces

vai

[..]

Šajā pantā “pretlikumīga ievēšana” nozīmē jebkādu ievēšanu, pārkāpjot 38.–41. pantu un 177. panta otro ievilkumu.

2. Muitas parāds rodas brīdī, kad preces tiek pretlikumīgi ievēstas.

[..”

12 Atbilstoši Muitas kodeksa 215. pantam:

“1. Muitas parāds rodas:

— vietā, kur risinās notikumi, kas to rada,

— ja šo vietu nav iespējams noteikt — vietā, kur muitas iestādes secina, ka sakarā ar precēm ir radies muitas parāds,

[..]

3. Regulas 217. panta 1. punktā minētās muitas dienesti ir tās dalībvalsts muitas dienesti, kur radies muitas parāds vai kur to uzskata par radušos saskaņā ar šo pantu.

[..]”

13 Šī kodeksa 217. panta 1. punktā ir paredzēts, ka “ikvienu muitas parāda rezultātā radušos ievadmuitas vai izvedmuitas nodokļa summu, turpmāk sauktu “nodokļa summa”,

muitas dienesti aprēķina, tiklīdz to rīcībā ir nepieciešamie dati, un ieraksta uzskaites dokumentos vai jebkurā citā līdzvērtīgā dokumentā (iegrāmatošana).”

14 Atbilstoši šī paša kodeksa 233. pantam:

“Neskarot spēkā esošos noteikumus par muitas parāda noilgumu vai šāda parāda nepiedzīšanu pēc likuma konstatētas parādnieka maksātnespējas gadījumā, muitas parāds tiek dzēsts:

[..]

c) ja attiecībā uz precēm, kas deklarētas kādai muitas procedūrai, kurā paredzēts pienākums samaksāt muitas nodokļus:

[..]

— preces pirms to atlaišanas vai nu tiek aizturētas un vienlaicīgi vai vēlāk konfiscētas, iznīcinātas pēc muitas dienestu norādījuma, iznīcinātas vai nodotas saskaņā ar 182. pantu, vai iet bojā vai tiek neglābjami zaudētas to īpatnību vai neparedzamu apstākļu vai nepārvaramas varas dēļ;

- d) ja preces, par kurām ir radies muitas parāds saskaņā ar 202. pantu, tiek aizturētas sakarā ar to nelikumīgu [pretlikumīgu] ieviešanu un vienlaicīgi vai vēlāk tiek konfiscētas.

Neskarot krimināltiesību normas par muitas noteikumu pārkāpumiem, aizturēšanas un konfiskācijas gadījumā muitas parāds netiek uzskatīts par dzēstu, ja saskaņā ar dalībvalsts krimināltiesību normām muitas nodokļi var būt par pamatu sodu noteikšanai vai muitas parāds ir pamats kriminālvajāšanai.”

- 15 Īstenošanas regulas 454. pantā ir ietverti tostarp daži TIR konvencijai piemērojami īpaši noteikumi, un tajā ir paredzēts:

“1. Šo pantu piemēro, neskarot TIR [...] konvenciju īpašos noteikumus par galvotāju apvienību saistībām gadījumos, kad izmanto TIR [...] karnetes.

2. Ja saistībā ar pārvadājumiem, ko veic ar TIR [...] karnetēm, vai tādu pārvadājumu laikā kādā dalībvalstī tiek atklāts nodarījums vai pārkāpums, tad iespējamo nodokļu un citu maksājumu piedziņu saskaņā ar Kopienas vai valsts noteikumiem veic minētā dalībvalsts, neskarot kriminālprocesu iespējamību.

3. Ja nav iespējams noteikt, kurā teritorijā nodarījums vai pārkāpums izdarīts, tad uzskata, ka nodarījums vai pārkāpums izdarīts tajā dalībvalstī, kurā tas atklāts, ja vien 455. panta 1. punktā noteiktā termiņā muitas dienestiem pieņemamā veidā tām

netiek sniegti pierādījumi par pārvadājuma likumību vai par vietu, kur nodarījums vai pārkāpums reāli izdarīts.

[..]”

16 Šīs regulas 867.a panta formulējums ir šāds:

“1. Uzskata, ka trešo valstu precēm, no kurām atsakās par labu valstij vai kuras atsa-
vina [aiztur] vai konfiscē, piemēro procedūru preču uzglabāšanai muitas noliktavā.

2. Šā panta 1. punktā minētās preces [muitas iestādes] var pārdot tikai ar nosacījumu,
ka pircējs tūlīt nokārto formalitātes par preču nodošanu muitošanas vai izmantošanas
režīmā.

[..]”

Direktīva par akcīzes nodokli

17 Direktīvas par akcīzes nodokli 4. pantā jēdziens “atlikšanas režīms” ir definēts kā
“nodokļu režīms, ko piemēro preču ražošanai, apstrādei, glabāšanai un pārvadāšanai,
atliekot akcīzes nodokli”.

18 Atbilstoši šīs direktīvas 5. panta 1. un 2. punktam:

“1. Direktīvas 3. panta 1. punktā minētajām precēm Kopienas teritorijā, kā tā definēta 2. pantā, uzliek akcīzes nodokli to saražošanas vai importa [ievešanas] brīdī.

“Akcīzes preces imports [ievešana]” nozīmē šīs preces ieviešanu Kopienas teritorijā [..].

Ja uz precī, ievadot to Kopienas teritorijā, attiecina kādu Kopienas muitas procedūru, tad tomēr uzskatāms, ka imports [ievešana] notiek tad, kad preces izgājušas Kopienas muitas procedūru.

2. Neietekmējot valstu un Kopienas noteikumus par muitas lietām, ja akcīzes preces:

— iaved no [..] trešām valstīm [..] vai uz turieni izved, un ja uz šiem ražojumiem attiecina kādu no [Muitas kodeksa] 84. panta 1. punkta a) apakšpunktā minētajām muitas atlikšanas procedūrām vai ražojumus novieto brīvā zonā vai brīvā noliktavā,

[..]

uzskatāms, ka attiecībā uz tām akcīzes nodoklis ir atlikts.

[..]”

¹⁹ Šīs pašas direktīvas 6. pantā ir paredzēts:

“1. Akcīzes nodoklis kļūst iekasējams brīdī, kad preces laiž apgrozībā vai kad konstatē iztrūkumus, kam saskaņā ar 14. panta 3. punktu ir uzliekams akcīzes nodoklis.

Akcīzes preču laišana apgrozībā nozīmē:

a) novirzi, tajā skaitā nelikumīgu novirzi, no atlikšanas režīma;

[..]

- c) šādu preču importu [ievešanu], tajā skaitā nelikumīgu importu [pretlikumīgu ievēšanu], ja uz šīm precēm nav attiecināts nodokļa atlikšanas režīms.

2. Ir jāpieņem tādi akcīzes nodokļa iekasējamības nosacījumi un likme, kādi dienā, kad nodoklis kļūst iekasējams vai kad konstatē iztrūkumus, ir spēkā dalībvalstī, kurā preces laiž apgrozībā. Akcīzes nodokli uzliek un iekasē saskaņā ar katras dalībvalsts noteikto kārtību, ņemot vērā, ka dalībvalstis piemēro vienu un to pašu uzlikšanas un iekasēšanas procedūru gan savā valstī ražotām, gan no citām dalībvalstīm ievestām precēm.”

20 Direktīvas par akcīzes nodokli 7. pantā ir paredzēts:

“1. Ja akcīzes preces, kas jau laistas apgrozībā vienā dalībvalstī, komerciāliem nolūkiem tiek glabātas citā dalībvalstī, akcīzes nodokli uzliek tajā dalībvalstī, kur šīs preces glabā.

2. Tādēļ, neskarot 6. pantu, gadījumos, ja preces, kas vienā dalībvalstī jau ir laistas apgrozībā, kā definēts 6. pantā, tiek otrā dalībvalstī piegādātas vai glabātas piegādei

vai izmantotas tirgotāja, kas veic patstāvīgu saimniecisku darbību, vai publisko tiesību subjekta vajadzībām, akcīzes nodoklis kļūst iekasējams šajā otrā dalībvalstī.

3. Atkarībā no visiem apstākļiem nodoklis jāmaksā personai, kas veic piegādi vai glabā piegādei paredzētās preces, vai personai, kas saņem preces lietošanai dalībvalstī, kas nav tā, kurā preces jau laistas apgrozībā, vai attiecīgajam tirgotājam vai publisko tiesību subjektam.

[..]”

21 Direktīvas par akcīzes nodokli 8. pantā ir paredzēts, ka par “precēm, ko savām vajadzībām iegādājušās un ved privātpersonas, saskaņā ar iekšējā tirgus principu akcīzes nodokli iekasē dalībvalstī, kur preces iegādājas”.

22 Šīs pašas direktīvas 9. panta 1. punkts ir formulēts šādi:

“Neskarot 6., 7. un 8. pantu, akcīzes nodoklis kļūst iekasējams, ja preces, kas paredzētas patēriņam vienā dalībvalstī, komerciālam vajadzībām glabā citā dalībvalstī.

Šādā gadījumā nodoklis jāmaksā šo preču glabātājam dalībvalstī, kuras teritorijā šīs preces atrodas.”

Sestā direktīva

23 Sestās direktīvas 7. pantā ir paredzēts:

“1. “Preču imports [ievešana]” nozīmē:

a) tādu preču ieviešanu Kopienā, kas neatbilst Eiropas Ekonomikas kopienas dibināšanas līguma 9. un 10. pantā izklāstītajiem nosacījumiem [..],

[..]

2. Preču importēšanas [ievešanas] vieta ir dalībvalsts, kuras teritorijā preces atrodas, kad tās ievēd Kopienā.

3. Neatkarīgi no 2. punkta, ja, ievēdot Kopienā preces, kas minētas 1. punkta a) apakšpunktā, uz tām attiecas kāds no 16. panta 1. punkta B daļas a), b), c) un d) apakšpunktā minētajiem režīmiem, pagaidu importa [ievešanas] režīms ar pilnīgu atbrīvojumu no ievēdmitas nodokļa vai ārējā tranzīta režīms, šādu preču importa [ievešanas] vieta ir dalībvalsts, kuras teritorijā uz tām beidz attiekties šie režīmi.

[..]”

24 Šīs direktīvas 10. panta 3. punktā ir paredzēts:

“Nodokļus var uzlikt un sākt iekasēt, ja preces importē [ieved]. Ja, ievēdot Kopienā, uz precēm attiecas viens no pasākumiem, kas minēts 7. panta 3. punktā, darbība, par kuru jāmaksā nodokļi, notiek un nodokļus var sākt iekasēt tikai tad, ja uz precēm vairs neattiecas šie pasākumi.

Tomēr, ja uz ievestām precēm attiecas muitas nodokļa, lauksaimniecības nodokļa vai līdzīgas iedarbības maksājumi, kas noteikti atbilstīgi kopējai politikai, tad darbība, par kuru jāmaksā nodokļi, notiek un nodokļus var sākt iekasēt, ja ir jāmaksā šie Kopienas nodokļi un tos var sākt iekasēt.

Ja uz ievestām precēm neattiecas nevien[s] no š[ie]m Kopienas nodokļiem, ta[d] saistībā ar to, kad notiek darbība, par kuru jāmaksā nodokļi, un kad tos var sākt iekasēt, dalībvalstis piemēro spēkā esošos muitas nodokļu noteikumus.”

25 Sestās direktīvas 16. pants tā redakcijā, kas izriet no 28.c panta E punkta 1) daļas [apakšpunkta] formulējuma, ir šāds:

“1. Nepārkāpjot citus Kopienas nodokļu noteikumus, dalībvalstis atkarībā no 29. pantā paredzētajām konsultācijām drīkst veikt īpašus pasākumus, kas vērsti uz to, lai atbrīvotu no nodokļa visus vai dažus no turpmāk minētajiem darījumiem, ja tie nav paredzēti galīgai izlietošanai un/vai patēriņam un pievienotās vērtības nodokļa summa, kas maksājama, kad pārtrauc pasākumus gadījumos, kas minēti A–E punktā,

atbilst nodokļa summai, kāda būtu maksājama, ja katram no šiem darījumiem būtu uzlikts nodoklis valsts teritorijā:

[..]

B. Tādu preču ievešana, kuras paredzēts:

[..]

c) novietot saskaņā ar muitas noliktavas vai iekšējās apstrādes režīmu;

[..]

Vietas, kas minētas a), b), c) un d) apakšpunktā, ir tās, kas noteiktas spēkā esošajos Kopienas muitas noteikumos.

[..]”

Valsts tiesiskais regulējums

Muitas nodokļu tiesiskais regulējums

- ²⁶ Muitas likuma (*Toldloven*) tā redakcijā ar grozījumiem, kas izriet no 1996. gada 27. februāra Kodifikācijas Nr. 113 (turpmāk tekstā — “Muitas likums”), 83. pantā ir paredzētas procedūras attiecībā uz ricību ar precēm kontrabandas gadījumā vai kontrabandas mēģinājuma gadījumā.
- ²⁷ Atbilstoši šī panta 1. punkta pirmajam teikumam valsts muitas un nodokļu iestādēm vai policijai ir tiesības “aizturēt” preces, kas ir atklātas kontrabandas vai kontrabandas mēģinājuma laikā, un preces, par kurām ceļotājs izvairās vai mēģina izvairīties maksāt ievadmuitas nodokļus. Saskaņā ar šī punkta otro teikumu kontrabandas preces vai citas preces, attiecībā uz kurām ir notikusi izvairīšanās no muitas nodevu vai nodokļu samaksas vai šādas izvairīšanās mēģinājums, minētajiem valsts dienestiem ir “jāaiztur vai jākonfiscē” saskaņā ar Dānijas Civilprocesa kodeksa 75.b nodaļas (Konfiskācija) noteikumiem.
- ²⁸ Minētā likuma 83. panta 2. punkta redakcija ir šāda:

“Ja tiek samaksāts muitas nodoklis, nodevas vai soda nauda vai procesa izdevumi, aizturētās vai konfiscētās preces saskaņā ar ieviešanas vispārējiem noteikumiem ir jāatdod atpakaļ personai, kurai tās tika aizturētas vai konfiscētas, vai jebkurai citai personai, kura pierāda tiesības uz šīm precēm. Ja preces netiek pieprasītas divu mēnešu laikā pēc tā mēneša beigām, kurā lieta tiek galīgi pabeigta, tās valsts muitas un nodokļu iestādēm ir jāpārdod attiecīgi izziņotā publiskā izsolē. Tomēr preces, kas

pēc muitas un nodokļu iestāžu uzskata nav likvīdas vai nav pārdodamas, pēc noteiktā termiņa beigām var tikt iznīcinātas muitas uzraudzībā. Izsolē gūtie ieņēmumi ir jāizmanto, pirmkārt, lai segtu valsts iestāžu izdevumus par preču glabāšanu un pārdošanu, atlikusī summa — muitas nodokļa, nodevu un soda naudas parāda segšanai un procesa izdevumu segšanai. Iespējamais pārpalikums ir izmaksājams īpašniekam, ja tas piesakās trīs gadu laikā pēc izsoles un atbilstoši pierāda īpašumtiesības uz pārdotajām precēm.”

Akcīzes nodokļa par tabaku tiesiskais regulējums

- ²⁹ Saskaņā ar Likuma attiecībā uz akcīzes nodokli par tabaku (*Tobaksafgiftsloven*) 2. panta 1. punktu tā redakcijā ar grozījumiem, kas izriet no 1998. gada 21. augusta Kodifikācijas Nr. 635, akcīzes nodoklis par patēriņa precēm Dānijā ir jāsamaksā vēlākais tad, kad ar akcīzes nodokli apliekamās preces ir saņemtas no ārvalstīm.
- ³⁰ Šī likuma 12. panta 1. punktā ir noteikts, ka “akcīzes nodoklis jāmaksā par ar akcīzes nodokli apliekamajām precēm, kas tiek importētas [ievestas] no valstīm, kas neietilpst Eiropas Savienībā [..]”.
- ³¹ No lūguma sniegt prejudiciālu nolēmumu izriet, ka minētajā likumā nav detalizētu noteikumu nedz par nodokļa režīmu saistībā ar tabakas preču kontrabandu vai kontrabandas mēģinājumu, nedz noteikumu par minēto preču aizturēšanu, konfiscēšanu vai iznīcināšanu.

PVN tiesiskais regulējums

- 32 Saskaņā ar Likuma par PVN (*Momsloven*) 12. panta 1. punktu tā redakcijā ar grozījumiem, kas izriet no 1999. gada 2. jūnija Kodifikācijas Nr. 422, PVN ir jāmaksā par precēm, kas tiek ievestas valstī no valstīm, kas neietilpst Eiropas Savienībā. Šī paša panta 2. punktā ir paredzēts, ka, ja ievēšanas brīdī preces tiek uzglabātas Kopenhāģenas brīvostā brīvā noliktavā vai muitas noliktavā, nodoklis ir iekasējams tikai tad, kad uz precēm vairs neattiecas kāds no šiem uzglabāšanas režīmiem.
- 33 Šī likuma 26. panta pirmajā teikumā ir noteikts, ka samaksa jāveic brīdī, kad preces tiek ievestas. Tomēr šī panta otrajā teikumā ir paredzēts, ka nodoklis par precēm, kurām piemērojams kāds no minētā likuma 12. panta 2. punktā norādītajiem uzglabāšanas režīmiem, ir iekasējams tikai tad, ja uz precī attiecīgais režīms vairs neattiecas.
- 34 No lūguma sniegt prejudiciālu nolēmumu izriet, ka minētajā likumā nav nedz detalizētu noteikumu par nodokļa režīmu saistībā ar tabakas preču kontrabandu vai kontrabandas mēģinājumu, nedz noteikumu par minēto preču aizturēšanu, konfiscēšanu vai iznīcināšanu.

Pamata prāvas un prejudiciālie jautājumi

- 35 *DTL*, pamatojoties uz Dānijas muitas un nodokļu iestāžu izsniegto atļauju saskaņā ar TIR konvencijas 6. pantu, drīkst izsniegt TIR karnetes un būt galvotāja apvienība TIR pārvadājumu ietvaros.

- 36 Iesniedzējtiesa trīs prāvās muitas un nodokļu parāda jomā par cigarešu kontrabandu, veicot TIR pārvadājumus, izskata pārvadājumus, kuriem *DTL* bija izsniegusi TIR karnetes un sniegusi galvojumu. Divās pamata prāvās preces uz Dāniju tika nogādātas pa jūras ceļu, bet trešajā pamata prāvā — pa sauszemi.
- 37 Vietējās nodokļu un muitas iestādes preču ievēšanu Kopienas muitas teritorijā pa jūras ceļu atklāja 2000. gada 2. maijā. Divas kravas automašīnas Dānijas robežu šķērsoja uz prāmja, kurš ieradās no Klaipēdas, Lietuvas, kura pamata prāvas faktu rašanās brīdī vēl nebija Eiropas Savienības dalībvalsts. Prāmja piestāšanas laikā Obenro [*Åbenrå*] minētās iestādes veica šo kravas automašīnu pārbaudi, kuras rezultātā tās atklāja lielu skaitu cigarešu, kuras bija paslēptas puspiekabēs un TIR karnetēs nebija minētas.
- 38 Savukārt preču ievēšanu pa sauszemi vietējās nodokļu un muitas iestādes atklāja 2000. gada 11. oktobrī. Lietuvas kravas automašīna ieradās Froslevā [*Froslev*], Dānijas pilsētā, kura atrodas pie robežas starp Dāniju un Vāciju, kur minētās iestādes papildus TIR karnetē minētajām precēm atklāja lielu skaitu cigarešu, kuras bija paslēptas puspiekabē. Šīs preces Kopienas muitas teritorijā tika ievestas pretlikumīgi, šķērsojot robežu starp Poliju, kura pamata prāvas faktu rašanās brīdī vēl nebija Eiropas Savienības dalībvalsts, un Vāciju. Tālāk tās tika nogādātas no Vācijas uz Dāniju, turklāt Vācijas iestādes to esamību nepamanīja. Vilcēja un puspiekabes plombas tika sabojātas tikai muitas pārbaudes Dānijā laikā.
- 39 Visās pamata lietās muitas iestādes saskaņā ar Muitas likuma 83. panta 1. punkta pirmo teikumu cigaretes nekavējoties aizturēja. Cigaretes palika šo iestāžu valdījumā no to

aizturēšanas brīža līdz to iznīcināšanai — no 2004. gada novembra līdz 2005. gada martam.

- 40 Ar vēstulēm, kuras tika nosūtītas laikposmā no 2001. gada decembra līdz 2002. gada augustam, minētās iestādes pieprasīja no pārvadātājiem, proti, Lietuvas uzņēmumiem, kuri bija TIR karnešu īpašnieki, samaksāt muitas nodokļus, akcizes nodokļus un PVN, kas piemērojami kontrabandas ceļā ievestām cigaretēm.
- 41 Tā kā šie uzņēmumi uz minētajām vēstulēm neatbildēja, muitas un nodokļu iestādes divās pamata lietās 2003. gada 4. februārī un trešajā pamata lietā 2002. gada 16. aprīlī nolēma, ka *DTL* kā galvotājam asociācijai atbilstoši TIR konvencijai ir jāsamaksā summa, kas atbilst tās maksimālajām saistībām saskaņā ar TIR karnetēm, kuras tā bija izsniegusi šiem pārvadājumiem. *DTL* par šiem lēmumiem cēla prasības *Landsskatteret* (Valsts nodokļu tiesa), kura [attiecīgos lēmumus] atstāja spēkā.
- 42 Pēc tam *DTL* par šo spriedumu iesniedza apelācijas sūdzību *Østre Landsret* [Austrumu apgabaltiesā] un pārskaitīja divās pamata lietās pieprasīto summu, izvirzot nosacījumus, bet nesamaksāja summu, kura bija piemērojama trešajā lietā.
- 43 Iesniedzējtiesa uzskata, ka Muitas likuma 83. pantā nav skaidri noteikts, vai muitas un nodokļu parāds attiecībā uz kontrabandas ceļā ievestām precēm pastāv un var tikt piedzīts, lai arī preces saskaņā ar šo normu tiek aizturētas, konfiscētas vai iznīcinātas.

44 Šādos apstākļos *Østre Landsret* nolēma apturēt tiesvedību un uzdot Tiesai šādus prejudiciālus jautājumus:

- 1) Vai Muitas kodeksa 233. panta [pirmās daļas] d) punktā izmantotais [jēdziens] “aizturētas [...] un vienlaicīgi vai vēlāk konfiscētas” [preces] ir jāinterpretē tādējādi, ka norma attiecas uz situācijām, kad muitas iestādes aiztur preces saskaņā ar [Dānijas] Muitas likuma 83. panta 1. punktu [...] par pretlikumīgu ievēšanu un vienlaicīgi vai vēlāk tās iznīcina, precēm paliekot iestāžu valdījumā?

- 2) Vai Direktīva [par akcīzes nodokli] ir jāinterpretē tādējādi, ka tā nozīmē, ka pretlikumīgi ievestās preces, kuras iestādes aiztur to ievēšanas brīdī vai vienlaicīgi vai vēlāk iznīcina, ir jāuzskata par tādām, kurām ir piemērota “akcīzes nodokļa atlikšanas procedūra”, kuras sekas ir akcīzes nodokļa nepiemērošana vai tā dzēšana (skat. Direktīvas [par akcīzes nodokli] 5. panta 2. punkta pirmo daļu un 6. panta 1. punkta c) apakšpunktu, lasot tos kopsakarā ar Muitas kodeksa 84. panta 1. punkta a) apakšpunktu un 98. pantu, kā arī [Īstenošanas regulas] 867.a pantu)?

Vai atbildi ietekmē tas, vai radies muitas parāds par šādu pretlikumīgu ievēšanu saskaņā ar Muitas kodeksa 233. panta [pirmās daļas] d) punktu tiek dzēsts?

- 3) Vai Sestā [...] direktīva ir jāinterpretē tādējādi, ka pretlikumīgi ievestās preces, kuras iestādes aiztur to ievēšanas brīdī un vienlaicīgi vai vēlāk iznīcina, ir jāuzskata par tādām, uz kurām attiecināma procedūra “glabāšana muitas noliktavās”, kuras sekas ir PVN nepiemērošana vai dzēšana (skat. Sestās [...] direktīvas 7. panta

3. punktu, 10. panta 3. punktu un 16. panta 1. punkta B daļas c) apakšpunktu, [..] kā arī [Īstenošanas regulas] 867.a pantu)?

Vai atbildi ietekmē tas, vai radies muitas parāds par šādu pretlikumīgu ievēšanu saskaņā ar Muitas kodeksa 233. panta [pirmās daļas] d) punktu tiek dzēsts?

- 4) Vai Muitas kodekss, [Īstenošanas regula, Direktīva par akcīzes nodokli] un Sestā [..] direktīva ir jāinterpretē tādējādi, ka to izpratnē dalībvalsts, kurā ir atklāta preču pretlikumīga ievēšana TIR pārvadājuma laikā, muitas iestāžu kompetencē ir uzlikt muitas nodokli, akcīzes nodokli un PVN pārvadājumam, attiecībā uz kuru citas dalībvalsts, kurā notikusi pretlikumīga ievēšana Kopienā, iestādes nav atklājušas pārkāpumu un līdz ar to nav uzlikušas muitas nodokli, akcīzes nodokli un PVN (skat. Muitas kodeksa 215. pantu, lasot to kopsakarā ar Kodeksa 217. pantu, Īstenošanas regulas 454. panta 2. un 3. punktu, [Direktīvas par akcīzes nodokli 7. panta 1. punktu, kā arī] Sestās [..] direktīvas 7. pantu)?”

Par prejudiciālajiem jautājumiem

Par pirmo jautājumu

- ⁴⁵ Ar pirmo prejudiciālo jautājumu iesniedzējtiesa būtībā jautā, vai apstākļi, kādos preces, kuras vietējās muitas un nodokļu iestādes ir aizturējušas to pretlikumīgas ievēšanas Kopienas muitas teritorijā brīdī un kuras minētās iestādes vienlaicīgi vai vēlāk ir

iznīcinājušas, turklāt šajā pēdējā minētajā gadījumā [preces] visu laiku ir palikušas [šo iestāžu] valdījumā, atbilst Muitas kodeksa 233. panta pirmās daļas d) punktā minētajam jēdzienam “aizturētas un vienlaicīgi vai vēlāk konfiscētas” preces.

- 46 *DTL*, Nīderlandes un Itālijas valdības, kā arī Eiropas Kopienu Komisija uzskata, ka šis jēdziens ir jāpiemēro precēm, kuras atrodas šādos apstākļos, jo atbilstoši šim Muitas kodeksa 233. panta pirmās daļas d) punktam muitas parāds attiecībā uz tām tiek dzēsts. Dānijas valdība apgalvo pretējo — tostarp tādēļ, ka konfiskāciju Muitas kodeksa minētās normas izpratnē nevar pielīdzināt preču iznīcināšanai saskaņā ar Muitas likuma 83. panta 1. punktu.
- 47 Iesākumā ir jānorāda, ka atbilstoši Muitas kodeksa 233. panta pirmās daļas d) punktam muitas parāds tiek dzēsts, ja preces, par kurām ir radies muitas parāds saskaņā ar šī paša kodeksa 202. pantu, tiek aizturētas to pretlikumīgas ieviešanas Kopienas muitas teritorijā brīdī un vienlaicīgi vai vēlāk tiek konfiscētas.
- 48 Pirmkārt, attiecībā uz jēdziena preču “nelikumīgas importēšanas [pretlikumīgas ieviešanas] brīdī” Kopienas muitas teritorijā, kas ietverts Muitas kodeksa 202. pantā un 233. panta pirmās daļas d) punktā, interpretāciju vispirms ir jāatgādina, ka preču pretlikumīga ieviešana notiek, tiklīdz preces šķērso pirmo muitas iestādi, kura atrodas minētajā teritorijā, neuzrādot tajā preces (2009. gada 2. aprīļa spriedums lietā C-459/07 *Elshani*, Krājums, I-2759. lpp., 25. punkts).
- 49 Līdz ar to jāuzskata, ka Kopienas muitas teritorijā “nelikumīgi [pretlikumīgi] ievestas” šī paša kodeksa 202. panta izpratnē ir preces, kuras ir šķērsojušas Kopienas ārējo

sauszemes robežu un kuras atrodas šajā teritorijā tālāk par pirmo muitas iestādi, nenogādājot un neuzrādot tās muitā tādējādi, ka muitas iestādes nav informētas par to, ka par šī pienākuma izpildi atbildīgās personas ir ievēdušas šīs preces (iepriekš minētais spriedums lietā *Elshani*, 26. punkts).

- 50 Turklāt Tiesa ir nospriedusi, ka Muitas kodeksa 202. pants un 233. panta pirmās daļas d) punkts ir jāinterpretē tādējādi, ka, lai tiktu dzēsts muitas parāds, Kopienas muitas teritorijā pretlikumīgi ievesto preču aizturēšanai jānotiek, pirms minētās preces ir šķērsojušas šajā teritorijā esošo pirmo muitas iestādi (šajā ziņā skat. iepriekš minēto spriedumu lietā *Elshani*, 38. punkts).
- 51 No vienas puses, šādu vērtējumu pamato fakts, ka preču aizturēšana to pretlikumīgas ievēšanas brīdī un konfiscēšana, kas paredzēta Muitas kodeksa 233. panta pirmās daļas d) punktā, ir muitas parāda dzēšanas iemesls, kas ir interpretējams šauri (skat. iepriekš minēto spriedumu lietā *Elshani*, 30. punkts). Ar šo pantu tiek aizsargāti Kopienas pašu resursi — mērķis, kuru nevar skart, ieviešot jaunus muitas parāda dzēšanas iemeslus (šajā ziņā skat. 2002. gada 14. novembra spriedumu lietā C-112/01 *SPKR, Recueil*, I-10655. lpp., 31. punkts, un iepriekš minēto spriedumu lietā *Elshani*, 31. punkts).
- 52 No otras puses, tas, ka Kopienas muitas teritorijā atrodas pretlikumīgi ievestas preces, pats par sevi rada ļoti lielu iespējamību, ka šīs preces tiks laistas dalībvalstu saimnieciskajā apgrozībā un ka tad, kad tās šķērso zonu, kurā atrodas minētajā teritorijā esošā pirmā muitas iestāde, būs mazāk iespēju, ka muitas iestādes tās nejauši atklās, veicot negaidītas pārbaudes (iepriekš minētais spriedums lietā *Elshani*, 32. punkts).

- 53 No tā izriet, ka šādu preču aizturēšana, kam seko vienlaicīga vai vēlāka to konfiskācija, Muitas kodeksa 233. panta pirmās daļas d) punkta izpratnē var izraisīt muitas parāda dzēšanu tikai tad, ja šī aizturēšana ir notikusi, pirms minētās preces ir šķērsojušas zonu, kurā atrodas Kopienas muitas teritorijā esošā pirmā muitas iestāde.
- 54 Visbeidzot, pretēji tam, ko apgalvo Dānijas valdība, šāda interpretācija ir attiecināma arī uz preču pārvadājumiem, kas veikti ar TIR karneti.
- 55 Šajā ziņā, lai gan noteikti ir taisnība, ka, no vienas puses, no TIR konvencijas 4. panta izriet, ka par precēm, kuras pārvadā saskaņā ar TIR procedūru, muitas iestādēs ceļā nav jāmaksā vai jāiesniedz ievedmuitas vai izvedmuitas nodokļi un citi maksājumi, un, no otras puses, no šīs konvencijas 5. panta izriet, ka minētās preces muitas iestādēs ceļā nepārbauda, tomēr, ievedot preces Kopienas muitas teritorijā, muitas iestāde uz Kopienas ārējās robežas principā pārbauda TIR karneti. Vienlaikus [tā] pārbauda arī muitas plombas.
- 56 Turklāt, kā to secinājumu 102. punktā ir norādījusi ģenerālvokāte, pat tad, ja pārvadājumi notiek ar TIR karneti, no brīža, kad Kopienas muitas teritorijā pretlikumīgi ievestās preces šķērso zonu, kurā atrodas pirmā minētajā teritorijā esošā muitas iestāde, ir mazāk iespēju, ka tās tiks atklātas nejauši, veicot negaidītas pārbaudes. Līdz ar to ir ļoti liela iespējamība, ka šādas preces tiks laistas dalībvalstu saimnieciskajā apgrozībā.
- 57 Līdz ar to ir jāuzskata, ka, pat tad, ja pārvadājumi notiek ar TIR karneti, muitas parāds atbilstoši Muitas kodeksa 233. panta pirmās daļas d) punktam tiek dzēsts tikai tad, ja

preču aizturēšana ir notikusi, pirms minētās preces šķērso zonu, kurā atrodas pirmā Kopienas muitas teritorijā esošā muitas iestāde.

- 58 Šajā gadījumā attiecībā uz divām lietām, kurās preces Kopienas muitas teritorijā tika ievestas pa jūras ceļu, šķiet, ka tās vietējās muitas un nodokļu iestādes aizturēja to pretlikumīgas ievēšanas minētajā teritorijā brīdī atbilstoši Muitas kodeksa 233. panta pirmās daļas d) punkta normām. Tādējādi šķiet, ka uz šīm lietām ir attiecināmas šīs normas.
- 59 Attiecībā uz lietu, kurā preces uz Dāniju tika nogādātas pa sauszemi, no lūguma sniegt prejudiciālu nolēmumu izriet, ka pretlikumīgā ievēšana Kopienas muitas teritorijā ir notikusi brīdī, kad tika šķērsota Polijas un Vācijas robeža. Šo preču aizturēšana un iznīcināšana ir notikusi Vācijas un Dānijas robežas šķērsošanas brīdī, proti, pēc šīs “pretlikumīgās ievēšanas”, nevis tās brīdī. Līdz ar to nešķiet, ka uz faktiem šajā lietā ir attiecināmas normas, kas minētas Muitas kodeksa 233. panta pirmās daļas d) punktā.
- 60 Otrkārt, attiecībā uz jēdzienu “aizturēšana” un “konfiskācija” interpretāciju Muitas kodeksa 233. panta pirmās daļas d) punkta izpratnē *DTL* uzskata, ka aizturēšana un konfiskācija ir secīgi pasākumi un ka konfiskācija ir stingrāks pasākums nekā aizturēšana. Turpretī Dānijas valdība uzskata, ka minētajā normā muitas parāda dzēšana ir atkarīga vienlaicīgi no pretlikumīgi ievesto preču aizturēšanas un konfiskācijas.
- 61 Šajā ziņā ir jānorāda, ka, pat tad, ja runa ir par diviem dažādiem pasākumiem, praksē tie var tikt veikti vienlaikus. Kā to secinājumu 110. punktā norādījusi ģenerālvokāte,

jēdziens preču “aizturēšana” Muitas kodeksa 233. panta pirmās daļas d) punkta izpratnē ir jāsaprot kā kompetento iestāžu iejaukšanās, lai faktiski pārņemtu preces savā valdījumā, līdz ar to preces tiek aizturētas un faktiski netiek pieļauta to laišana dalībvalstu saimnieciskajā apgrozībā.

62 Attiecībā uz to, vai preču iznīcināšanu var uzskatīt par “konfiskāciju” Muitas kodeksa 233. panta pirmās daļas d) punkta izpratnē, *DTL*, Nīderlandes valdība un Komisija apgalvo, ka konfiskācija īpašniekam nozīmē īpašumtiesību uz precī zaudēšanu un ka nav nozīmes iespējamībai, ka šīs preces pāries iestāžu īpašumā. *DTL* it īpaši uzskata, ka konfiskācija notiekot brīdī, kad sākotnējais īpašnieks zaudē savas īpašumtiesības uz aizturētajām precēm. Turpretī Dānijas valdība uzskata, ka konfiskācijas priekšnosacījums ir īpašuma atsavināšana par labu valstij. Pamata prāvās Dānijas valsts nevienā brīdī nav kļuvusi par aizturēto preču īpašnieci.

63 Šajā ziņā ir jānorāda, ka Muitas kodeksa 233. panta pirmās daļas d) punktā, no vienas puses, nav nevienas norādes uz iespējamu preču īpašumtiesību nodošanu un, no otras puses, tas ir vērsti tikai uz to, lai sākotnējam īpašniekam tiktu neatgriezeniski atņemtas tiesības rīkoties ar precēm un novērstu šo preču tirdzniecību Kopienas saimnieciskajā apgrozībā, nesamaksājot nodokļus. Ar preču iznīcināšanu valsts uzraudzībā tiek pilnībā novērsta to nokļūšana saimnieciskajā apgrozībā, un noteicošais nav tas, vai valsts ir ieguvusi īpašumtiesības uz aizturētajām precēm.

64 Visbeidzot, pretēji tam, ko apgalvo Dānijas valdība, apstākļi, ka preču iznīcināšana Muitas kodeksa 233. panta pirmās daļas c) punkta otrajā ievilkumā ir minēta atsevišķi no to aizturēšanas un konfiskācijas vai arī ka minētā kodeksa 233. panta pirmās daļas d) punktā ir minēta tikai konfiskācija, nav pretrunā šādam vērtējumam.

- 65 Muitas kodeksa 233. panta pirmās daļas c) punkta otrajā ievilkumā ir aptvertas situācijas, kurās preces, kas ir deklarētas kādai muitas procedūrai, paliek importētāja rīcībā, paredzot muitas parāda dzēšanas iemeslus arī attiecībā uz deklarētajām precēm, kuras nav muitas iestāžu rīcībā un kuras tiek iznīcinātas pēc [iestāžu] rīkojuma. Turpretī Muitas kodeksa 233. panta pirmās daļas d) punkts attiecas tikai uz precēm, kuru nav importētāja rīcībā.
- 66 No iepriekš izklāstītā izriet, ka uz pirmo jautājumu ir jāatbild, ka apstākļi, kuros preces, kuras to pretlikumīgas ieviešanas Kopienas muitas teritorijā brīdī vietējās muitas un nodokļu iestādes ir aizturējušas zonā, kurā atrodas pirmā muitas iestāde pie Kopenāgas ārējās robežas, un kuras minētās iestādes vienlaicīgi vai vēlāk ir iznīcinājušas, turklāt [preces] vienmēr ir palikušas [šo iestāžu] valdījumā, atbilst Muitas kodeksa 233. panta pirmās daļas d) punktā minētajam jēdzienam “aizturētas un vienlaicīgi vai vēlāk konfiscētas” preces un līdz ar to atbilstoši šai normai muitas parāds tiek dzēsts.

Par otro prejudiciālo jautājumu

- 67 Ar otro prejudiciālo jautājumu iesniedzējtiesa būtībā jautā, vai preces, kuras ir aizturētas to ieviešanas Kopienas teritorijā brīdī un kuras kompetentās iestādes vienlaicīgi vai vēlāk ir iznīcinājušas, ir jāuzskata par tādām, kurām ir piemērota “akcīzes nodokļa atlikšanas procedūra” atbilstoši Direktīvas par akcīzes nodokli 5. panta 2. punkta pirmajai daļai un 6. panta 1. punkta c) apakšpunktam, lasot tos kopsakarā ar Muitas kodeksa 84. panta 1. punkta a) apakšpunktu un 98. pantu, kā arī Īstenošanas regulas 867.a pantu, un līdz ar to akcīzes nodoklis netiek piemērots vai tiek dzēsts.

- 68 Šī tiesa šaubās arī par to, vai atbildi ietekmē tas, vai tiek dzēsts muitas parāds par šādu ievēšanu Muitas kodeksa 233. panta pirmās daļas d) punkta izpratnē.
- 69 Lai novērtētu preču aizturēšanas un iznīcināšanas ietekmi uz akcīzes nodokļa parāda rašanos, vispirms ir jānosaka, vai akcīzes nodokli var uzlikt atbilstoši Direktīvas par akcīzes nodokli 5. panta 1. punktam. Jautājumi par iespējamo akcīzes nodokļa iekasējamību vai atlikšanu atbilstoši attiecīgi šīs direktīvas 6. panta 1. punktam un 5. panta 2. punktam rodas tikai pēc tam.
- 70 Attiecībā, pirmkārt, uz akcīzes nodokļa uzlietamību no Direktīvas par akcīzes nodokli 5. panta 1. punkta pirmās daļas izriet, ka tas rodas ar akcīzes nodokli apliekamu preču saražošanas Kopienas teritorijā brīdī vai brīdī, kad šādas preces tiek ievestas minētajā teritorijā. Šī punkta otrajā daļā ir precizēts, ka ar “ievēšanu” saprot to, ka “prece tiek ievesta Kopienā”.
- 71 Lai nodrošinātu vienveidīgu attiecīgā Kopienas tiesiskā regulējuma interpretāciju, šis pēdējais minētais jēdziens ir interpretējams, ņemot vērā Muitas kodeksa 233. panta pirmās daļas d) punktā ietverto jēdzienu “ievēšana”.
- 72 No tā izriet, ka preces, kurām ir piemērojams akcīzes nodoklis, ir uzskatāmas par tādām, kuras ir ievestas Kopienā Direktīvas par akcīzes nodokli 5. panta 1. punkta izpratnē, no brīža, kad tās šķērso zonu, kurā atrodas Kopienas muitas teritorijā esošā pirmā muitas iestāde (pēc analogijas skat. iepriekš minēto spriedumu lietā *Elshani*, 25. punkts).

- 73 Tādās situācijās, kādas ir divās pamata lietās, kurās pa jūras ceļu pārvadātās preces vietējās muitas un nodokļu iestādes aizturēja un pēc tam iznīcināja, pirms tās tika izvestas no pirmās muitas iestādes, kura atrodas Kopienas teritorijā, šķiet, ka šīs preces nav tikušas ievestas Kopienas teritorijā un līdz ar to Direktīvas par akcīzes nodokli 5. panta 1. punktā paredzētā darbība, par kuru jāmaksā akcīzes nodoklis, nav notikusi. Tādējādi minētajām precēm nevar piemērot akcīzes nodokli.
- 74 Turpretī, ja šādas preces iestādes ir aizturējušas un iznīcinājušas pēc tam, kad tās tika izvestas no pirmās muitas iestādes, kura atrodas Kopienas teritorijā, ir jāuzskata, ka preces ir ievestas Kopienā un līdz ar to akcīzes nodoklis attiecībā uz tām ir radies, piemērojot Direktīvas par akcīzes nodokli 5. panta 1. punktu. Tas tā, šķiet, ir to preču gadījumā, par kurām ir runa tajā pamata lietā, kurā pretlikumīgā ievēšana Kopienas teritorijā ir notikusi Vācijā, lai arī vēlāka minēto preču aizturēšana un iznīcināšana ir notikusi Dānijā.
- 75 Otrkārt, attiecībā uz jautājumu par to, vai un kurā brīdī akcīzes nodoklis, kurš rodas, ievēdot preces Kopienas teritorijā, kļūst iekasējams, ir jānorāda, ka no Direktīvas par akcīzes nodokli 6. panta 1. punkta izriet, ka šis nodoklis kļūst iekasējams tostarp brīdī, kad minētās preces tiek laistas apgrozībā. Saskaņā ar šī panta c) apakšpunkta otro daļu laišana apgrozībā aptver šādu "preču importu [ievēšanu], tajā skaitā nelikumīgu importu [pretlikumīgu ievēšanu], ja uz šīm precēm nav attiecināts nodokļa atlikšanas režīms".
- 76 Līdz ar to, kā tas tika konstatēts šī sprieduma 71. un 72. punktā, jēdziens preču "ievēšana" Direktīvas par akcīzes nodokli izpratnē prasa, lai preces būtu šķērsojušas zonu, kurā atrodas Kopienas muitas teritorijā esošā pirmā muitas iestāde.

- 77 Treškārt, attiecībā uz konkrētajām precēm lietā, kurā tās tika pārvadātas pa sauszemi, iesniedzējtiesa vēlas noskaidrot, vai akcīzes nodokļa iekasējamība var tikt atlikta atbilstoši Direktīvas par akcīzes nodokli 5. panta 2. punktam sakarā ar to, ka aizturētajām un konfiscētajām precēm pēc to pretlikumīgās ieviešanas Kopienas muitas teritorijā tika piemērota procedūra preču uzglabāšanai muitas noliktavā atbilstoši Īstenošanas regulas 867.a pantam.
- 78 Šajā ziņā ir jāatgādina, ka Direktīvas par akcīzes nodokli 4. panta c) punktā definētais atlikšanas režīms ir nodokļu režīms, ko piemēro preču ražošanai, apstrādei, glabāšanai un pārvadāšanai, atliekot akcīzes nodokli. Šādam režīmam ir raksturīgi, ka akcīzes nodoklis par precēm, uz kurām attiecas šis režīms, vēl nav radies, kaut gan darbība, par kuru jāmaksā nodoklis, jau ir notikusi (2002. gada 12. decembra spriedums lietā C-395/00 *Cipriani, Recueil*, I-11877. lpp., 42. punkts). Līdz ar to attiecībā uz precēm, kurām ir piemērojams akcīzes nodoklis, atbilstoši šim režīmam akcīzes nodokļa iekasējamība tiek atlikta līdz brīdim, kad ir izpildīts iekasējamības nosacījums.
- 79 No Direktīvas par akcīzes nodokli 5. panta 2. punkta izriet, ka akcīzes nodokļa atlikšana prasa, lai pretlikumīgi ievestām precēm būtu piemērota viena no Muitas kodeksa 84. panta 1. punkta a) apakšpunktā uzskaitītajām atlikšanas procedūrām, starp kurām ir minēta arī procedūra preču uzglabāšanai muitas noliktavā.
- 80 Tomēr no šī sprieduma 75. un 76. punkta izriet, ka pamata lietās akcīzes nodoklis kļuva iekasējams brīdī, kad preces šķērsoja zonu, kurā atrodas Kopienas muitas teritorijā esošā pirmā muitas iestāde.
- 81 No tā izriet, ka kontrabandas preces, kuras bija šādas pretlikumīgas ieviešanas priekšmets, tiek uzskatītas par laistām apgrozībā un tādējādi tam, ka tām vēlāk pēc to aizturēšanas un konfiskācijas tika piemērota procedūra preču uzglabāšanai muitas

noliktavā atbilstoši Īstenošanas regulas 867.a pantam, nav nekādas ietekmes uz akcīzes nodokļa iekasējamību.

- 82 Īstenošanas regulas 867.a pants kopsakarā ar Muitas kodeksa 84. panta 1. punkta a) apakšpunktu un Direktīvas par akcīzes nodokli 5. panta 2. punkta pirmo daļu nevar novērst pienākuma maksāt akcīzes nodokli iedarbību, kas izriet no šīs direktīvas 6. panta 1. punkta otrās daļas c) apakšpunkta.
- 83 Visbeidzot, attiecībā uz jautājumu pa to, vai muitas parāda dzēšana atbilstoši Muitas kodeksa 233. panta pirmās daļas d) punktam ietekmē par šīm precēm maksājamā akcīzes nodokļa dzēšanu, Direktīvā par akcīzes nodokli nav ietverta neviena konkrēta norma attiecībā uz akcīzes nodokļa dzēšanu preču pretlikumīgas ieviešanas gadījumā.
- 84 Šādos apstākļos, ņemot vērā līdzības starp muitas nodokli un akcīzes nodokli, jo tie rodas saistībā ar preču ieviešanu Kopienā un vēlāku [preču] laišanu dalībvalstu saimnieciskajā apgrozībā, un, lai nodrošinātu attiecīgā Kopienu tiesiskā regulējuma vienveidīgu interpretāciju, ir jāuzskata, ka akcīzes nodokļa dzēšana notiek tādos pašos apstākļos kā muitas nodokļa dzēšana.
- 85 Līdz ar to, kā tas izriet arī no šī sprieduma 50. punkta, lai tiktu dzēsts akcīzes nodoklis, preču aizturēšanai vai konfiskācijai jānotiek, pirms tās ir šķērsojušas zonu, kurā atrodas Kopienas muitas teritorijā esošā pirmā muitas iestāde.
- 86 Tādējādi uz otro jautājumu ir jāatbild, ka Direktīvas par akcīzes nodokli 5. panta 1. punkta trešā daļa un 6. panta 1. punkts ir interpretējami tādējādi, ka preces, kuras

vietējās muitas un nodokļu iestādes aizturējušas to ieviešanas Kopienas teritorijā brīdī un kuras šīs iestādes vienlaicīgi vai vēlāk iznīcinājušas, turklāt [minētās preces] vienmēr ir palikušas [šo iestāžu] valdījumā, ir uzskatāmas par tādām, kuras nekad nav tikušas ievestas Kopienā, un līdz ar to darbība, par kuru saistībā ar šīm precēm ir jāmaksā akcīzes nodoklis, nav notikusi. Precēm, kuras ir aizturētas pēc to pretlikumīgas ieviešanas šajā teritorijā, proti, no brīža, kad tās ir šķērsojušas zonu, kurā atrodas minētajā teritorijā esošā pirmā muitas iestāde, un kuras minētās iestādes vienlaicīgi vai vēlāk ir iznīcinājušas, turklāt [minētās preces] vienmēr ir palikušas [šo iestāžu] valdījumā, nevar piemērot “akcīzes nodokļa atlikšanas procedūru” atbilstoši Direktīvas par akcīzes nodokli 5. panta 2. punkta pirmajai daļai un 6. panta 1. punkta c) apakšpunktam, lasot tos kopsakarā ar Muitas kodeksa 84. panta 1. punkta a) apakšpunktu un 98. pantu, kā arī Īstenošanas regulas 867.a pantu, un līdz ar to akcīzes nodokli šīm precēm var uzlikt, un tādējādi akcīzes nodoklis par tām kļūst iekasējams.

Par trešo jautājumu

⁸⁷ Ar savu trešo jautājumu iesniedzējtiesa būtībā jautā, vai Sestās direktīvas 7. panta 3. punkta, 10. panta 3. punkta un 16. panta 1. punkta B daļas c) apakšpunkta normas, lasot tās kopsakarā ar Īstenošanas regulas 867.a panta normām, ir interpretējamas tādējādi, ka preces, kuras vietējās muitas un nodokļu iestādes ir aizturējušas vai nu to ieviešanas Kopienā brīdī, vai arī pēc tam un kuras minētās iestādes vienlaicīgi vai vēlāk ir iznīcinājušas, turklāt [minētās preces] vienmēr ir palikušas [šo iestāžu] valdījumā, ir jāuzskata par tādām, uz kurām ir attiecināma glabāšanas muitas noliktavās procedūra, kuras sekas ir tādas, ka PVN nav uzliedams un šis nodoklis nekļūst iekasējams.

⁸⁸ Šī tiesa šaubās arī par to, vai atbildi uz šo jautājumu ietekmē tas, vai radies muitas parāds par šādu pretlikumīgu ieviešanu saskaņā ar Muitas kodeksa 233. panta pirmās daļas d) punktu tiek dzēsts.

- 89 Pirmkārt, attiecībā uz PVN, kas piemērojams Kopienā pretlikumīgi ievestajām precēm, uzlikšanu un iekasējamību vispirms ir jāprecizē, ka saskaņā ar Sestās direktīvas 2. panta 2. punktu PVN ir jāmaksā par preču "ievešanu". Saskaņā ar šīs direktīvas 7. panta 1. punkta a) apakšpunktu ievēšana notiek ar attiecīgo preču "ievešanu Kopienā".
- 90 Turklāt jānorāda, ka Sestās direktīvas 10. panta 3. punkta otrajā daļā ir paredzēts, ka, ja uz ievestām precēm attiecas tostarp muitas nodokļa maksājumi, "tad darbība, par kuru jāmaksā nodokļi, notiek un nodokļus var sākt iekasēt, ja ir jāmaksā šie [...] nodokļi un tos var sākt iekasēt".
- 91 Pie tam no Tiesas judikatūras par Sestās direktīvas piemērojamību pretlikumīgai narkotisko vielu ievēšanai izriet, ka šādos gadījumos muitas nodokļu un PVN uzlikamība un iekasējamība būtībā ir vienādas. Abiem tiesiskajiem regulējumiem ir līdzīgas galvenās pazīmes tiktāl, ciktāl tie rodas sakarā ar preču ievēšanu Kopienā un vēlāku laišanu dalībvalstu saimnieciskajā apgrozībā (šajā ziņā skat. 1984. gada 28. februāra spriedumu lietā 294/82 *Einberger, Recueil*, 1177. lpp., 18. punkts, kā arī 1990. gada 6. decembra spriedumu lietā C-343/89 *Witzemann, Recueil*, I-4477. lpp., 18. punkts).
- 92 Šajā ziņā, ņemot vērā šī sprieduma 48. punktā minēto, Sestās direktīvas 10. panta 3. punkta otrā daļa ir jāinterpretē tādējādi, ka attiecībā uz aizturētām un vienlaicīgi vai vēlāk konfiscētām precēm darbība, par kuru jāmaksā PVN, var notikt un [PVN] kļūst iekasējams tikai brīdī, kad preces šķērso zonu, kurā atrodas pirmā Kopienas muitas teritorijā esošā muitas iestāde.
- 93 Līdz ar to, ja ievestās preces kompetentās iestādes aiztur un vienlaicīgi vai vēlāk iznīcina, pirms tās ir šķērsojušas zonu, kurā atrodas pirmā Kopienas muitas teritorijā esošā muitas iestāde, ir jāuzskata, ka šī panta izpratnē nav notikusi nedz darbība,

par kuru jāmaksā PVN, nedz arī PVN ir kļuvis iekasējams. Tas tā, šķiet, ir tajās divās pamata lietās, kurās preces tika pārvadātas pa jūras ceļu.

⁹⁴ Turpretī, ja preces pēc tam, kad tās ir šķērsojušas zonu, kurā atrodas pirmā Kopienas muitas teritorijā esošā muitas iestāde, aiztur un vienlaicīgi vai vēlāk konfiscē citas dalībvalsts iestādes, darbība, par kuru jāmaksā PVN, jau ir notikusi un tādēļ PVN ir kļuvis iekasējams, piemērojot Sestās direktīvas 10. panta 3. punkta otro daļu. Tas tā, šķiet, ir trešajā pamata lietā, kurā preces tika ievestas pa sauszemi.

⁹⁵ Otrkārt, no Tiesai uzdotā jautājuma izriet, ka iesniedzējtiesa vēlas noskaidrot, vai Īstenošanas regulas 867.a pantam ir ietekme uz PVN iekasējamību tādējādi, ka aizturētās preces būtu jāuzskata par tādām, kurām ir piemērojama Sestās direktīvas 16. panta 1. punkta B daļas c) apakšpunktā minētā “procedūra glabāšanai muitas noliktavās”, lai gan darbība, par kuru jāmaksā PVN, nav notikusi, un ka tādējādi šis nodoklis nekļūst iekasējams. Šī tiesa vēlas noskaidrot arī, vai uz šādām precēm var attiecināt šīs direktīvas 10. panta 3. punkta pirmās daļas otrajā teikumā paredzēto gan nodokļa uzlietības, gan iekasējamības iestāšanās atliekošo iedarbību.

⁹⁶ Šajā ziņā attiecībā uz situāciju “ievedot Kopienā, uz precēm attiecas viens no pasākumiem, kas minēts 7. panta 3. punktā”, situāciju, kura ir norādīta Sestās direktīvas 10. panta 3. punkta pirmās daļas otrajā teikumā, ir jāsecina, ka jēdziens “ievedot Kopienā” ir saprotams kā tāds, kurš nozīmē, ka preces nav izvestas no pirmās muitas iestādes un līdz ar to nav ievestas Kopienas teritorijā. Līdz ar to, ja preces ir aizturētas un konfiscētas to ieviešanas brīdī pie vienas no Kopienas ārējām robežām, darbība, par kuru jāmaksā nodokļi, nav notikusi un nodokļi nav kļuvuši iekasējami, un nav jāizskata jautājums nedz par iespējamo minētās direktīvas 10. panta 3. punkta otrās daļas

un 16. panta 1. punkta B daļas, nedz arī par Īstenošanas regulas 867.a panta ietekmi, jo divu pamata lietu, kurās preces ir ievestas pa jūras ceļu, gadījumā tas tā ir.

- 97 Turpretī, tāpat kā tas tika konstatēts šī sprieduma 81. un 82. punktā attiecībā uz akcīzes nodokļa iekasējamību, ja kompetentās iestādes Kopienā pretlikumīgi ievestās preces aiztur un konfiscē pēc tam, kad tās ir izvestas no pirmās muitas iestādes, Īstenošanas regulas 867.a pantā, kā arī Sestās direktīvas 10. panta 3. punkta otrajā daļā nav liegts iekasēt minētajām precēm piemērojamo PVN pat tad, ja [šīm precēm] vēlāk ir piemērota procedūra glabāšanai muitas noliktavā. Tas tā, šķiet, ir attiecībā uz precēm, kuras tika pārvadātas pa sauszemi, trešajā pamata lietā.
- 98 Treškārt, attiecībā uz muitas parāda dzēšanas atbilstoši Muitas kodeksa 233. panta pirmās daļas d) punktam iedarbību uz PVN uzliedamību un iekasējamību, ņemot vērā atbilstoši Sestās direktīvas 10. panta 3. punkta otrajai daļai paralēles starp muitas nodokļa un PVN uzliedamību un iekasējamību par preču ievēšanu, kā tas ir izklāstīts šī sprieduma 91. punktā, ir jāuzskata, ka gan muitas nodokļa par ievēšanu, gan PVN dzēšanai ir piemērojami vieni un tie paši nosacījumi.
- 99 No iepriekš izklāstītā izriet, ka uz trešo jautājumu ir jāatbild, ka Sestās direktīvas 2. panta 2. punkts, 7. pants un 10. panta 3. punkts ir interpretējami tādējādi, ka preces, kuras vietējās muitas un nodokļu iestādes aizturējušas to ievēšanas Kopienas teritorijā brīdī un kuras šīs iestādes vienlaicīgi vai vēlāk iznīcinājušas, turklāt [minētās preces] vienmēr ir palikušas [šo iestāžu] valdījumā, ir uzskatāmas par tādām, kuras nekad nav tikušas ievestas Kopienā, un līdz ar to darbība, par kuru saistībā ar šīm precēm jāmaksā PVN, nav notikusi, un tādējādi šis nodoklis nav kļuvis iekasējams. Tomēr Sestās direktīvas 10. panta 3. punkta otrās daļas un 16. panta 1. punkta B daļas c) apakšpunkta normas, lasot tās kopsakarā ar Īstenošanas regulas 867.a panta normām, ir interpretējamas tādējādi, ka saistībā ar precēm, kuras šīs iestādes aizturējušas

pēc to ieviešanas šajā teritorijā, proti, no brīža, kad tās ir šķērsojušas zonu, kurā atrodas minētajā teritorijā esošā pirmā muitas iestāde, un kuras minētās iestādes vienlaicīgi vai vēlāk ir iznīcinājušas, turklāt [minētās preces] vienmēr ir palikušas [šo iestāžu] valdījumā, darbība, par kuru jāmaksā PVN, ir notikusi un šis nodoklis kļūst iekasējams pat tad, ja vēlāk šīm precēm ir piemērota procedūra glabāšanai muitas noliktavā.

Par ceturto jautājumu

- ¹⁰⁰ Ar savu ceturto jautājumu iesniedzējtiesa būtībā jautā, vai dalībvalsts, kurā ir atklāta preču pretlikumīga ieviešana TIR pārvadājuma laikā, muitas iestāžu kompetencē atbilstoši Muitas kodeksa 215. pantam, lasot to kopsakarā ar [ši kodeksa] 217. pantu, Īstenošanas regulas 454. panta 2. un 3. punktu, Direktīvas par akcīzes nodokli 7. panta 1. punktu un Sestās direktīvas 7. pantu, ir uzlikt muitas nodokli, akcīzes nodokli un PVN par kontrabandas precēm, ja dalībvalsts, kurā notikusi pretlikumīga ieviešana Kopienā, iestādes nav nedz atklājušas šo pārkāpumu, nedz arī uzlikušas šos nodokļus un šis nodevas.
- ¹⁰¹ Pirmām kārtām jānorāda, ka, ņemot vērā uz iepriekšējiem jautājumiem sniegtās atbildes, šis jautājums attiecas tikai uz to pamata prāvu, kurā cigaretes pa sauszemi tika ievestas Kopienā, šķērsojot Polijas un Vācijas robežu, pirms Dānijas iestādes tās atklāja un aizturēja uz Vācijas un Dānijas robežas.
- ¹⁰² Turklāt, kā norāda arī Nīderlandes valdība un Komisija, ir jāanalizē atsevišķi kompetence uzlikt muitas nodokli, akcīzes nodokli un PVN.

- 103 Pirmkārt, attiecībā uz kompetenci piedzīt muitas parādu vispirms no Muitas kodeksa 215. panta 1. punkta pirmā ievilkuma izriet, ka muitas parāds rodas “vietā, kur risinās notikumi, kas to rada”.
- 104 Šajā ziņā no Tiesas judikatūras izriet, ka muitas parāda rašanās vietas noteikšana ļauj precizēt dalībvalsti, kurai ir tiesības piedzīt muitas nodokļus. Līdz ar to šis noteikums ir paredzēts, lai noteiktu teritoriālo kompetenci muitas parāda summas piedziņai (šajā ziņā skat. 2007. gada 13. decembra spriedumu lietā *C-526/06 Road Air Logistics Customs*, Krājums, I-11337. lpp., 26. punkts).
- 105 Turklāt saskaņā ar Muitas kodeksa 215. panta 3. punktu muitas dienesti, kas ir minēti šī kodeksa 217. panta 1. punktā un kas ir atbildīgi par muitas parāda summas ieņēmamošanu, “ir tās dalībvalsts muitas dienesti, kurā ir radies muitas parāds”.
- 106 Visbeidzot, kā tas tika precizēts šī sprieduma 48. punktā, atbilstoši Muitas kodeksa 202. pantam muitas parāds rodas vietā, kur preces, par kurām ir maksājams muitas nodoklis, šķērso pirmo muitas iestādi, kura atrodas Kopienas muitas teritorijā, neuzrādot tajā preces.
- 107 Tādējādi, lasot kopsakarā iepriekš minētās normas, no tām izriet, ka tādos apstākļos, kādi ir attiecīgajā pamata lietā, kompetentas piedzīt muitas parādu ir tās dalībvalsts iestādes, kura atrodas pie Kopienas ārējās robežas, kuru šķērsojot, preces ir pretlikumīgi ievestas Kopienas muitas teritorijā, proti, konkrētajā pamata lietā — Vācijas

iestādes, turklāt tas tā ir pat tad, ja šī preču pretlikumīgā ieviešana ir atklāta vēlāk citas dalībvalsts teritorijā.

- 108 Turklāt, kā to norādījusi *DTL*, no Īstenošanas regulas 454. panta izriet, ka iepriekš minēto kompetenču sadale ir piemērojama arī pārvadājumiem, kuri notiek ar TIR karneti.
- 109 Otrkārt, ir jānorāda arī, ka PVN piedziņas kompetence izriet no Sestās direktīvas 7. panta 2. punkta un 10. panta 3. punkta normām, lasot tās kopsakarā.
- 110 No vienas puses, minētajā 7. panta 2. punktā ir paredzēts, ka “preču importēšanas [ieviešanas] vieta ir dalībvalsts, kuras teritorijā preces atrodas, kad tās ievēd Kopienā”. No otras puses, minētajā 10. panta 3. punktā ir paredzēts, kā tas jau tika precizēts šī sprieduma 90. punktā, ka “nodokļus var uzlikt un sākt iekasēt, ja preces importē [ievēd]”.
- 111 Līdz ar to PVN, tāpat kā muitas nodoklis, ir kļuvis iekasējams tajā dalībvalstī, kurā preces ir pretlikumīgi ievestas Kopienā, un līdz ar to arī šis dalībvalsts iestāžu, proti, konkrētajā pamata lietā — Vācijas iestāžu, kompetencē ir piedzīt šo nodokli.
- 112 Visbeidzot, attiecībā uz kompetenci piedzīt akcīzes nodokli Direktīvas par akcīzes nodokli 7. panta 1. punktā ir paredzēts tostarp, ka, ja akcīzes preces, kas jau laistas apgrozībā vienā dalībvalstī, komerciāliem nolūkiem tiek glabātas citā dalībvalstī, šo nodokli uzliiek [minētajā] citā dalībvalstī.

- 113 Izskatāmajā lietā ir iespējams, ka atklātās un aizturētās preces tiek glabātas komerciāliem nolūkiem. Tomēr iesniedzējtiesai, kam vienīgajai ir tieša informācija par tajā izskatāmo prāvu, ir jānoskaidro, vai tas tā ir.
- 114 Ja tas tā ir, no Direktīvas par akcīzes nodokli 6. panta 1. punkta normām, lasot tās kopsakarā ar 7. panta 1. punkta normām, izriet, ka uzlikt akcīzes nodokli ir kompetentas tās dalībvalsts iestādes, kurā Kopienā pretlikumīgi ievestās preces ir atklātas un aizturētas. Konkrētajā pamata lietā runa ir par Dānijas iestādēm.
- 115 Ja tas tā nav, saskaņā ar Direktīvas par akcīzes nodokli 6. pantu uzlikt akcīzes nodokli ir kompetentas pirmās importa dalībvalsts iestādes, proti, minētajā lietā — Vācijas Federatīvās Republikas iestādes, turklāt tas tā ir pat tad, ja pretlikumīgi ievestās preces vēlāk ir atklājušas citas dalībvalsts iestādes.
- 116 Līdz ar to uz ceturto jautājumu ir jāatbild, ka Muitas kodeksa 202. pants, 215. panta 1. un 3. punkts un 217. pants, kā arī Sestās direktīvas 7. panta 2. punkts un 10. panta 3. punkts ir interpretējami tādējādi, ka kompetentas piedzīt muitas parādu un PVN ir tās dalībvalsts iestādes, kura atrodas pie Kopienas ārējās robežas, kuru šķērsojot, preces ir pretlikumīgi ievestas Kopienas muitas teritorijā, turklāt tas tā ir pat tad, ja preces pēc tam ir pārvestas uz citu dalībvalsti, kurā tās ir atklātas un aizturētas. Direktīvas par akcīzes nodokli 6. panta 1. punkts un 7. panta 1. punkts ir interpretējami tādējādi, ka šīs pēdējās minētās dalībvalsts iestādes ir kompetentas piedzīt akcīzes nodokli, ja vien šīs preces tiek glabātas komerciāliem nolūkiem. Iesniedzējtiesai ir jānoskaidro, vai tajā izskatāmajā prāvā šis nosacījums ir izpildīts.

Par tiesāšanās izdevumiem

- 117 Attiecībā uz lietas dalībniekiem šī tiesvedība ir stadija procesā, kuru izskata iesniedzējtiesa, un tā lemj par tiesāšanās izdevumiem. Tiesāšanās izdevumi, kas radušies, iesniedzot apsverumus Tiesai, un kas nav minēto lietas dalībnieku tiesāšanās izdevumi, nav atlīdzināmi.

Ar šādu pamatojumu Tiesa (trešā palāta) nospriež:

- 1) **apstākļi, kuros preces, kuras to pretlikumīgas ieviešanas Kopienas muitas teritorijā brīdī vietējās muitas un nodokļu iestādes ir aizturējušas zonā, kurā atrodas pirmā muitas iestāde pie Kopienas ārējās robežas, un kuras minētās iestādes vienlaicīgi vai vēlāk ir iznīcinājušas, turklāt [preces] vienmēr ir palikušas [šo iestāžu] valdījumā, atbilst Padomes 1992. gada 12. oktobra Regulas (EEK) Nr. 2913/92 par Kopienas Muitas kodeksa izveidi, kas grozīta ar Eiropas Parlamenta un Padomes 1999. gada 13. aprīļa Regulu (EK) Nr. 955/1999, 233. panta pirmās daļas d) punktā minētajam jēdzienam “aizturētas un vienlaicīgi vai vēlāk konfiscētas” preces, un līdz ar to atbilstoši šai normai muitas parāds tiek dzēsts;**
- 2) **Padomes 1992. gada 25. februāra Direktīvas 92/12/EEK par vispārēju režīmu akcīzes precēm un par šādu preču glabāšanu, apriti un uzraudzību, kas grozīta ar Padomes 1996. gada 30. decembra Direktīvu 96/99/EK, 5. panta 1. punkta trešā daļa un 6. panta 1. punkts ir interpretējami tādējādi, ka preces, kuras vietējās muitas un nodokļu iestādes aizturējušas to ieviešanas Kopienas teritorijā brīdī un kuras šīs iestādes vienlaicīgi vai vēlāk iznīcinājušas, turklāt [minētās preces] vienmēr ir palikušas [šo iestāžu] valdījumā, ir uzskatāmas par tādām, kuras nekad nav tikušas ievestas Kopienā, un līdz**

ar to darbība, par kuru saistībā ar šīm precēm ir jāmaksā akcīzes nodoklis, nav notikusi. Precēm, kuras ir aizturētas pēc to pretlikumīgas ieviešanas šajā teritorijā, proti, no brīža, kad tās ir šķērsojušas zonu, kurā atrodas minētajā teritorijā esošā pirmā muitas iestāde, un kuras minētās iestādes vienlaicīgi vai vēlāk ir iznīcinājušas, turklāt [minētās preces] vienmēr ir palikušas [šo iestāžu] valdījumā, nevar piemērot "akcīzes nodokļa atlikšanas procedūru" atbilstoši minētās direktīvas 5. panta 2. punkta pirmajai daļai un 6. panta 1. punkta c) apakšpunktam, lasot tos kopsakarā ar Regulas Nr. 2913/92, kas grozīta ar Regulu Nr. 955/1999, 84. panta 1. punkta a) apakšpunktu un 98. pantu, kā arī Komisijas 1993. gada 2. jūlija Regulas (EEK) Nr. 2454/93, ar ko nosaka īstenošanas noteikumus Regulai Nr. 2913/92, kas grozīta ar Komisijas 1999. gada 28. jūlija Regulu (EK) Nr. 1662/1999, 867.a pantu, un līdz ar to akcīzes nodokli šīm precēm var uzlikt, un tādējādi akcīzes nodoklis par tām kļūst iekasējams;

- 3) Padomes 1977. gada 17. maija Sestās direktīvas 77/388/EEK par to, kā sašķaņojami dalībvalstu tiesību akti par apgrozījuma nodokļiem — Kopēja pievienotās vērtības nodokļu sistēma: vienota aprēķinu bāze, kas grozīta ar Padomes 1999. gada 22. oktobra Direktīvu 1999/85/EK, 2. panta 2. punkts, 7. pants un 10. panta 3. punkts ir interpretējami tādējādi, ka preces, kuras vietējās muitas un nodokļu iestādes aizturējušas to ieviešanas Kopienas teritorijā brīdī un kuras šīs iestādes vienlaicīgi vai vēlāk iznīcinājušas, turklāt [minētās preces] vienmēr ir palikušas [šo iestāžu] valdījumā, ir uzskatāmas par tādām, kuras nekad nav tikušas ievestas Kopienā, un līdz ar to darbība, par kuru saistībā ar šīm precēm jāmaksā pievienotās vērtības nodoklis, nav notikusi, un tādējādi šis nodoklis nav kļuvis iekasējams. Tomēr minētās direktīvas 10. panta 3. punkta otrās daļas un 16. panta l. punkta B daļas c) apakšpunkta normas, lasot tās kopsakarā ar Regulas Nr. 2454/93, kas grozīta ar Regulu Nr. 1662/1999, 867.a panta normām, ir interpretējamas tādējādi, ka saistībā ar precēm, kuras šīs iestādes aizturējušas pēc to ieviešanas šajā teritorijā, proti, no brīža, kad tās ir šķērsojušas zonu, kurā atrodas minētajā teritorijā esošā pirmā muitas iestāde, un kuras minētās iestādes vienlaicīgi vai vēlāk ir iznīcinājušas, turklāt [minētās preces] vienmēr ir palikušas [šo iestāžu] valdījumā, darbība, par kuru jāmaksā pievienotās vērtības nodoklis,

ir notikusi un šis nodoklis kļūst iekasējams pat tad, ja vēlāk šīm precēm ir piemērota procedūra glabāšanai muitas noliktavā;

- 4) Regulas Nr. 2913/92, kas grozīta ar Regulu Nr. 955/1999, 202. pants, 215. panta 1. un 3. punkts un 217. pants, kā arī Sestās direktīvas 77/388, kas grozīta ar Direktīvu 1999/85, 7. panta 2. punkts un 10. panta 3. punkts ir interpretējami tādējādi, ka kompetentas piedzīt muitas parādu un pievienotās vērtības nodokli ir tās dalībvalsts iestādes, kura atrodas pie Kopienas ārējās robežas, kuru šķērsojot, preces ir pretlikumīgi ievestas Kopienas muitas teritorijā, turklāt tas tā ir pat tad, ja preces pēc tam ir pārvestas uz citu dalībvalsti, kurā tās ir atklātas un aizturētas. Direktīvas 92/12, kas grozīta ar Direktīvu 96/99, 6. panta 1. punkts un 7. panta 1. punkts ir interpretējami tādējādi, ka šīs pēdējās minētās dalībvalsts iestādes ir kompetentas piedzīt akcīzes nodokli, ja vien šīs preces tiek glabātas komerciāliem nolūkiem. Iesniedzējtiesai ir jānoskaidro, vai tajā izskatāmajā prāvā šis nosacījums ir izpildīts.

[Paraksti]